

USNESENÍ

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Lukáše Pišvejce, soudkyně JUDr. Veroniky Burianové a soudce Mgr. Jana Šmakala ve věci

žalobce: **Mgr. Bc. J. K.**
bytem X
zastoupen JUDr. Jiřím Vlasákem, advokátem
sídlem náměstí Republiky 2/2, 301 00 Plzeň

proti
žalovanému: **Státní tajemník v Ministerstvu zdravotnictví**
sídlem Palackého náměstí 375/4, 128 00 Praha

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 4. 2024, č. j. MZDR 10049/2024-7/ST,
o návrhu žalobce na předběžné opatření,

takto:

- I. Návrh žalobce na předběžné opatření se zamítá.
- II. Žalobce je povinen ve lhůtě 3 dnů od právní moci tohoto usnesení zaplatit soudní poplatek za rozhodnutí o návrhu na předběžné opatření ve výši 1 000 Kč, a to na účet Krajského soudu v Plzni č. 3703-4321311/0710, variabilní symbol 5741000424.

Odůvodnění:

1. Žalobce je státním zaměstnancem zařazeným u Krajské hygienické stanice Plzeňského kraje. V září roku 2018 byl jmenován na služební místo představeného – vedoucího oddělení právního, kontrolního a personálního. Od listopadu téhož roku je ve služebním poměru na dobu neurčitou. Ředitel Krajské hygienické stanice Plzeňského kraje rozhodnutím ze dne 27. 2. 2024, č. j. 05347/2024, podle § 62 odst. 1 zákona č. 234/2014 Sb., o státní službě zařadil žalobce mimo výkon služby z organizačních důvodů a podle § 62 odst. 2 téhož zákona stanovil žalobci plat ve výši 80 % měsíčního platu. Odvolání žalobce proti tomuto rozhodnutí zamítl žalovaný shora uvedeným napadeným rozhodnutím a toto rozhodnutí potvrdil. Proti napadenému rozhodnutí podal žalobce žalobu ve smyslu § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“).
2. Podáním ze dne 3. 9. 2024 navrhl žalobce vydání předběžného opatření, kterým by soud uložil řediteli KHS povinnost zdržet se konání výběrového řízení na služební místo představeného – vedoucího oddělení personálního a dokumentačního, vyhlášeného dne 28. 8. 2024 pod č. j. KHSPL 24049/2024 S-KHSPL 24049/2024/1, a to do doby pravomocného skončení řízení v projednávané věci. Žalobce tvrdil, že po ukončení pracovní neschopnosti nastoupil na jiné služební místo u Krajské hygienické stanice Plzeňského kraje. Zjistil, že dne 28. 8. 2024 ředitel této hygienické stanice vyhlásil výběrové řízení na obsazení služebního místa představeného – vedoucího oddělení personálního a dokumentačního, tj. na obsazení služebního místa, z něhož byl žalobce zařazen mimo výkon služby. Žalobce tvrdil, že pokud bude toto služební místo obsazeno, nebude se na něj moci vrátit, dále že z dosavadních kroků

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

příslušného služebního orgánu je zřejmé, že v otázce dalšího služebního zařazení žalobce bude nejspíše postupovat tak, aby žalobce služební poměr ukončil, a konečně že je žalobce věku blízkém důchodovému věku. Z toho žalobce dovozoval potřebu zatímne upravit poměry účastníků pro jemu hrozící vážnou újmu. Tento návrh na vydání předběžného opatření ze dne 3. 9. 2024 zdejší soud zamítl usnesením ze dne 11. 9. 2024, č. j. 57 Ad 4/2024-41.

3. Podáním ze dne 19. 11. 2024, doručeným soudu dne 21. 11. 2024, navrhl žalobce opětovně vydání předběžného opatření, kterým by soud uložil řediteli KHS povinnost zdržet se konání výběrového řízení na služební místo představeného – vedoucího oddělení personálního a dokumentačního, vyhlášeného dne 13. 11. 2024 pod č. j. KHSPL 30197/2024 S-KHSPL 30197/2024/1, a to do doby pravomocného skončení řízení ve věci sp. zn. 57 Ad 4/2024. Podaný návrh odůvodnil žalobce následovně: Žalobce se přihlásil do výběrového řízení vyhlášeného dne 28. 8. 2024 a jako jediný uchazeč v něm uspěl. Služební orgán se však s nejbližším představeným nedohodl na jeho jmenování na uvedené služební místo, evidentně proto, že jde o žalobce. Ředitel KHS s variantou účasti a úspěchu žalobce evidentně nepočítal. Dne 13. 11. 2024 vyhlásil ředitel předmětné hygienické stanice nové výběrové řízení na obsazení služebního místa představeného – vedoucího oddělení personálního a dokumentačního s tím, že služební místo je zařazeno do 13. platové třídy a od 1. 1. 2025 do 12. platové třídy. Změna systemizace spočívající ve snížení platové třídy má za cíl obsadit služební místo osobou s nejméně bakalářským stupněm vzdělání. Z dosavadních kroků služebního orgánu je tedy podle žalobce zřejmá jeho snaha, aby byl žalobce ze služebního místa odvolán a aby se zamezilo jeho návratu. Podle žalobce jde o potřebu obsadit služební místo předem stanovenou osobou, která bude mít nižší stupeň vzdělání nebo nebude splňovat požadavky dle služebního předpisu, s jasným záměrem zamezit návratu žalobce na služební místo. Podmínky výběrového řízení odporují vnitřním předpisům KHS, na což žalobce upozornil Ministerstvo vnitra. Služební místo není od rozhodnutí o zařazení žalobce mimo výkon služby, tedy od 27. 2. 2024, obsazeno. Žalobce je nyní zařazen na jiném služebním místě u krajské hygienické stanice, ale zde je vystaven svévoli služebního funkcionáře (ukládání hraničních povinností a úkolů, téměř nepřetržitá kontrola hraničící s šikanou, nepřiměřené nároky na pracovní výkony), proti čemuž se příslušnými kroky brání, kdy neúnosná pracovní atmosféra zřejmě způsobila žalobci další pracovní neschopnost. Žalobce hrozící vážnou újmu konkretizoval tak, že podmínky nově vyhlášeného řízení již umožňují snadno vybrat jiného uchazeče než žalobce. Varianta návratu žalobce na původní místo po vyhovujícím soudním rozhodnutí je hypotetická, ale žalobce tvrdí hrozící újmu, což je újma, která by nastat mohla. Obavu z toho, že služební orgán bude nejspíš postupovat tak, aby žalobce služební poměr ukončil, konkretizoval žalobce výše uvedenými tvrzení a osvědčoval listinami přiloženými k návrhu. Žalobce je věku blízkém důchodovému věku. Pokud by došlo k ukončení jeho služebního poměru, žalobce by jen obtížně hledal srovnatelné zaměstnání a nejspíš by došlo k dramatickému snížení jeho životní úrovně, hrozící způsobit mu vážnou újmu. Žádný veřejný ani jiný zájem nebude navrženým předběžným opatřením dotčen vzhledem k době, po kterou nebylo služební místo obsazeno.
4. Podle § 38 odst. 1 s. ř. s. *byl-li podán návrh na zahájení řízení a je potřeba zatímne upravit poměry účastníků pro hrozící vážnou újmu, může usnesením soud na návrh předběžným opatřením účastníkům uložit něco vykonat, něčeho se zdržet nebo něco snášet. Ze stejných důvodů může soud uložit takovou povinnost i třetí osobě, lze-li to po ní spravedlivě žádat.*

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

5. Dle § 38 odst. 3 s. ř. s. věta první rozhodne soud o návrhu na předběžné opatření bez zbytečného odkladu; není-li tu nebezpečí z prodlení, rozhodne do 30 dnů od jeho podání.
6. Předběžné opatření je výjimečným institutem, jehož účelem je zatímní úprava poměrů účastníků soudního řízení, hrozí-li pokračováním dosavadního stavu věci nebo naopak jejich změnou vážná újma. Návrhu na vydání předběžného opatření lze vyhovět za kumulativního splnění několika podmínek. Předně musí být podán návrh na zahájení řízení ve věci samé a musí být podán návrh na vydání předběžného opatření. Tyto dvě podmínky byly splněny, neboť žalobce podal dne 1. 6. 2024 žalobu proti napadenému rozhodnutí a dne 21. 11. 2024 podal návrh na vydání předběžného opatření. Dále musí existovat potřeba zatímní úpravy poměrů účastníků pro hrozící vážnou újmu. Konečně pokud by mělo dojít k uložení povinnosti třetí osobě (odlišné od účastníků řízení) je nutné, aby po ní bylo možné splnění takové povinnosti spravedlivě požadovat.
7. Stran splnění třetí podmínky pro vydání předběžného opatření spočívající v hrozící vážné újmě soud uvádí, že *„smyslem a účelem předběžného opatření je zatímní úprava poměrů účastníků jen ve výjimečných případech, a sice hrozí-li pokračováním dosavadního stavu věci nebo naopak jejich změnou vážná újma, tj. je-li vzhledem k okolnostem případu pravděpodobné, že taková újma nastane, nedojde-li k zatímní úpravě poměrů účastníků předběžným opatřením. [...] Vážnou újmu je v případě, že předběžným opatřením má být podle návrhu účastníka – soukromé osoby uložena povinnost správnímu orgánu, nutno rozumět zejména takový zásah do právní sféry účastníka (resp. pokyn či donucení s obdobnými důsledky), který – v případě, že by byl v řízení ve věci samé shledán sám o sobě nezákonným či shledán součástí nezákonného komplexnějšího postupu správního orgánu – představuje natolik zásadní narušení této jeho sféry, že po účastníkovi nelze spravedlivě požadovat, aby jej, byť dočasně, snášel. Vážnou újmu tedy budou zejména intenzivní zásahy do intimní sféry navrhovatele, do jeho vlastnických práv či do jiných jeho subjektivních práv, zejména těch, která mají povahu práv ústavně zaručených (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 5. 2005, č. 2 AfS 144/2004-110, zveřejněné pod č. 735/2006 Sb. NSS; viz zejm. čl. II. odůvodnění uvedeného usnesení). V praxi půjde zejména o snahy správního orgánu proti vůli účastníka – soukromé osoby získat o účastníkovi informace, jež má k dispozici jen on, odejmout mu věci, které oprávněně drží či má v oprávněné detenci, či zabránit mu ve výkonu jeho práv nebo jej v něm citelně omezit (např. v právu užívat vlastněnou či pronajatou věc, v právu podnikat či provozovat jinou hospodářskou činnost). Vážnou újmu může podle okolností být i komplex úkonů správního orgánu, které by samy o sobě každý jednotlivě za takovou újmu nebylo lze považovat, které však ve svém souhrnu s ohledem zejména na jejich časovou souvislost, cílení a kumulované negativní účinky působí vůči stěžovateli jako intenzivní zásah (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 5. 2006, č. j. Na 112/2006-37, č. 910/2006 Sb. NSS). Tvrdit a prokázat (resp. alespoň osvědčit prostřednictvím soudu doložených listin) existenci hrozící vážné újmy vyžadující nařízení předběžného opatření je povinností navrhovatele (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 11. 2021, č. j. 4 Ao 7/2021-171, bod 10; nebo usnesení Ústavního soudu ze dne 6. 8. 2008, sp. zn. II. ÚS 808/08).*
8. Soud předeseílá, že má za osvědčené, že žalobcův věk se blíží důchodovému věku, že výběrové řízení vyhlášené dne 28. 8. 2024 bylo zrušeno, že ředitel KHS dne 13. 11. 2024 vyhlásil výběrové řízení, jehož konání chce žalobce svým návrhem zabránit, že žalobce proti konání tohoto výběrového řízení brojil u Ministerstva vnitra a že se žalobce domáhal přezkumného řízení ve věci převedení na jiné služební místo. Soud při těchto zjištěních vycházel z data narození žalobce, z vyrozumění ředitele KHS ze dne 11. 10. 2024, z oznámení o vyhlášení

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

výběrového řízení, ze stížnosti žalobce ze dne 14. 11. 2024 a z podnětu žalobce ze dne 5. 11. 2024.

9. Soud stejně jako v případě předchozího návrhu žalobce dospěl k závěru, že v opětovném konání výběrového řízení na obsazení služebního místa, z něhož byl žalobce zařazen mimo výkon služby z organizačních důvodů, nelze spatřovat hrozící vážnou újmu žalobce. Žalobce předně vychází z nejistého předpokladu, že dojde k obsazení volného služebního místa, na něž bylo výběrové řízení vyhlášeno. Tento předpoklad však vůbec nemusí být naplněn, neboť podle § 28b odst. 1 zákona o státní službě může dojít ke zrušení výběrového řízení na obsazení volného služebního místa, což se také stalo v rámci předchozího výběrového řízení. Pro posouzení návrhu není podstatné, že ke zrušení výběrového řízení došlo z toho důvodu, že mezi služebním orgánem a nejbližším představeným nedošlo k uzavření dohody na jmenování žalobce na služební místo, který jako jediný ve výběrovém řízení uspěl. Výběrové řízení se totiž zruší, pokud služební orgán žádného žadatele postupem podle § 28 odst. 3 nevybral [§ 28b odst. 1 písm. e) zákona o státní službě]. Jak již soud uvedl v usnesení č. j. 57 Ad 4/2024-41, samotným konáním výběrového řízení na volné služební místo nemůže žalobci vzniknout vážná újma. Přitom pouze ke konání výběrového řízení návrh žalobce směřuje. Žalobce své obecné tvrzení o hrozící újmě spojoval se skutečností, která prozatím nenastala a ani v budoucnu nemusí nastat.
10. Žalobce tvrdil, že (i) právě a jen jeho osoba byla překážkou dohody služebního orgánu s nejbližším představeným o jeho jmenování, že (ii) ředitel KHS s variantou účasti a úspěchu žalobce nepočítal, že (iii) je bráněno jeho návratu na služební místo, protože je místo určeno jiné osobě a že (iv) služební orgán bude postupovat tak, aby žalobce služební poměr ukončil. Všechna uvedená tvrzení představují neosvědčené spekulace, které z důvodu této své povahy nemohou mít vliv na rozhodnutí soudu. Soud ani neposuzoval, zda by byla uvedená tvrzení způsobilá, pokud by byla osvědčena, odůvodnit žalobcův závěr, že existuje potřeba zatímní úpravy poměrů účastníků pro hrozící vážnou újmu.
11. Předmět rozhodování o návrhu žalobce májí tvrzení žalobce o vadách výběrového řízení vyhlášeného dne 13. 11. 2024 (určená platová třída, stupeň vzdělání, požadavky dle služebního předpisu) a době neobsazení služebního místa. Tato tvrzení s ohledem na petit návrhu neosvědčují ani potřebu zatímní úpravy poměrů účastníků ani hrozící vážnou újmu.
12. Totéž platí pro soubor tvrzení žalobce vztahující se k jeho aktuálním pracovním podmínkám a pracovní atmosféře, které nemají žádnou spojitost s petitem návrhu.
13. Hrozící vážnou újmu žalobce vymezil tak, že v novém výběrovém řízení může být vybrán jiný uchazeč než žalobce. Jde však, jak bylo výše vyloženo, jen o hypotetickou možnost, která jednak nemusí nastat, jednak úspěch ve výběrovém řízení neznamená bez dalšího jmenování a jednak nejde o skutečnost v kauzálním vztahu k napadenému rozhodnutí.
14. Žalobce dále s odkazem na svůj věk popisoval negativní důsledky ukončení svého služebního poměru (pokles životní úrovně) a spatřoval v tom hrozící vážnou újmu. Předmětem napadeného rozhodnutí však *není* skončení služebního poměru žalobce.
15. Již v rozhodnutí o předchozím návrhu žalobce soud konstatoval, že tvrzení žalobce o možném dalším postupu služebního orgánu stran služebního zařazení žalobce, směřujícím k ukončení služebního poměru žalobcem, je pouze spekulativní. Předmětem projednávané věci je výlučně zákonnost napadeného a prvoinstančního rozhodnutí a řízení, které vyústilo

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

v jejich vydání. Jiné potenciální postupy služebních orgánů předmětem projednávané věci nejsou, tedy ani postup služebního orgánu vůči žalobci v rámci výkonu jeho aktuální služby.

16. Soud stejně jako v případě předchozího rozhodnutí o návrhu žalobce konstatuje, že pokud dojde ke zrušení napadeného rozhodnutí, odpadne tím právní titul pro někdejší zařazení žalobce mimo výkon služby z organizačních důvodů a žalobce se ze současného služebního místa vrátí na dřívější služební místo, z něhož byl mimo výkon služby zařazen. To ostatně žalobce sám připustil v předposlední větě bodu II. návrhu. S případnými komplikacemi spojenými s takovým postupem v případě obsazení služebního místa, z něhož byl žalobce zařazen mimo výkon služby, jiným státním zaměstnancem se bude muset zákonným způsobem vypořádat příslušný služební orgán. Úvaha o těchto možných komplikacích je však v současné době ryze hypotetická, neboť, jak soud uvedl, nelze předjímat, že služební místo, z něhož byl žalobce zařazen mimo výkon služby, bude obsazeno jiným státním zaměstnancem.
17. Soud tak uzavírá, že v posuzované věci nebyly splněny podmínky pro nařízení žalobcem požadovaného předběžného opatření. Žalobce neuvedl a neosvědčil skutečnosti, jež by odůvodňovaly potřebu zatímní úpravy poměrů účastníků pro hrozící vážnou újmu. Žalobce neosvědčil, že by mu hrozila vážná újma v příčinné souvislosti s nezákonností napadeného rozhodnutí tím, že bylo vyhlášeno opětovné výběrové řízení. Soud proto výrokem I tohoto usnesení žalobcův návrh na předběžné opatření zamítl.
18. Protože soud návrh na předběžné opatření zamítl, nevyžadoval pro své rozhodnutí vyjádření žalovaného ani správního orgánu prvního stupně, kterému měl dle žalobcova návrhu uložit povinnost (srov. § 38 odst. 2 s. ř. s.).
19. O náhradě nákladů řízení, které případně vznikly v souvislosti s návrhem na vydání předběžného opatření, rozhodne soud až v rozhodnutí, jímž bude řízení o věci samé skončeno (srov. § 145 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád ve spojení s § 64 s. ř. s. a § 61 odst. 1 s. ř. s.).
20. Závěrem soud dodává, že rozhodnutí o návrhu na vydání předběžného opatření je svou podstatou rozhodnutím předběžné povahy a nelze z něj předjímat budoucí rozhodnutí o věci samé.
21. K výroku II tohoto usnesení soud uvádí, že rozhodnutí o návrhu na předběžné opatření podléhá podle položky 5 sazebníku poplatků, který je přílohou zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích (dále jen „zákon o soudních poplatcích“) soudnímu poplatku ve výši 1 000 Kč. Podle § 4 odst. 1 písm. h) zákona o soudních poplatcích platí, že *jde-li o poplatek za řízení, vzniká poplatková povinnost uložením povinnosti zaplatit poplatek v souvislosti s rozhodnutím soudu o návrhu na nařízení předběžného opatření*. Podle § 7 odst. 1 zákona o soudních poplatcích „[p]oplatek, s výjimkou poplatku za zápis skutečnosti do veřejného rejstříku provedený notářem, je splatný vznikem poplatkové povinnosti. Vzniká-li poplatková povinnost způsobem uvedeným v § 4 odst. 1 písm. e) až j), je poplatek splatný do 3 dnů od právní moci rozhodnutí, kterým byla povinnost poplatek zaplatit uložena nebo jímž byl schválen smír, nestanoví-li rozhodnutí o schválení smíru splatnost delší“. Proto soud výrokem II tohoto usnesení žalobci uložil povinnost zaplatit soudní poplatek za rozhodnutí o návrhu na předběžné opatření ve výši 1 000 Kč ve lhůtě 3 dnů od právní moci tohoto usnesení. Soudní poplatek lze zaplatit nejen převodem na uvedený bankovní účet soudu, ale i tak, že soudu bude doručeno podání opatřené kolkovými známkami výše uvedené hodnoty, vydanými před 1. 1. 2024.

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

Poučení:

Proti tomuto usnesení je kasační stížnost nepřípustná [§ 104 odst. 3 písm. c) s. ř. s.].

Rozhodnutí o předběžném opatření může soud zrušit nebo změnit, změní-li se poměry, a to i bez návrhu (§ 38 odst. 4 věty první s. ř. s.).

Plzeň 26. listopadu 2024

Mgr. Lukáš Pišvejc v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.